בלחם הקלוקל · בני כפויי טובה דכתיב °האשה אשר נתתה עמדי היא נתנה לי מן העץ ואוכל אף משה רבינו לא רמזה להן לישראל אלא לאחר ארבעים שנה שנאמר °ואולך אתכם *(במדבר) ארבעים שנה, וכתיב °ולא נתן ה' לכם לב וגו' אמר *רבה ש"מ *לא קאי אינייש אדעתיה דרביה עד ארבעין שנין. *א"ר יוחנן משום רבי בנאה מאי דכתיב °אשריכם זורעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור אשריהם ישראל בזמן שעוסקין בתורה ובגמילות חסדים יצרם מסור בידם ואין הם מסורים ביד יצרם שנאמר "אשריכם זורעי על כל מים" ואין זריעה אלא צדקה שנאמר °זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד *ואין מים אלא תורה שנאמר °הוי כל צמא לכו למים. משלחי רגל השור והחמור" תנא דבי אליהו לעולם ישים אדם עצמו על דברי תורה כשור לעול וכחמור למשאוי: ג' ימים אסור לשאת ולתת עמהם וכו': ומי בעינן כולי האי והתנן *בארבעה פרקים בשנה המוכר בהמה לחבירו צריך להודיעו "אמה מכרתי לשרוט, בהמה מכרתי לשרוט" ואלו הן עיו"ט האחרון של חג עיו"ט הראשון של פסח וערב עצרת וערב ר"ה ורבי ר' יוסי הגלילי אף ערב יוה"כ בגליל התם דלאכילה, סגיא בחד יומא הבא דלהקרבה, בעינן תלתא יומי, ולהקרבה סגי בתלתא יומי *(והתנן) *ישואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום רשב"ג אומר שתי שבתות? אנן דשכיחי מומין, דפסלי אפילו בדוקין שבעין בעינן תלתין יומין אנהו דמחוסר אבר' אית להו, בתלתא יומי סגי *דא"ר אלעזר מנין למחוסר אבר דאסור לבני נח? דכתיב °ומכל החי מכל בשר שנים מכל וגו' = אמרה תורה הבא בהמה שחין ראשי אברים שלה' האי מיבעי ליה למעוטי טריפה דלא? טריפה "מלחלות זרע" נפקא הניחא למאן דאמר *טריפה אינה יולדת אלא

יצרם מסור בידם · דריש ליה ממשלחי רגל דילה"ר נקרא אורח כדכתיב ויבא הלך לאיש העשיר: ומי בעינן כולי האי · פירש רש"י וכי אדם רגיל כ"כ להעלות על לבו שמתחו וחגו דאסרת ג' ימים קודם לפי שהוא יום איד של עבודת כוכבים ומזכר שם עבודת כוכבים תדיר בפיו ואזיל ומודי והתנן בד' פרקים וכו' ומסיק התם דלאכילה שאינו מרוד לפני החג אלא על עסקי אכילה סגי בחד יומא הכא דלהקרבה שצריך לחזר אחר עסקי הקרבה בני תלתא יומי והלכך אסור לשאת ולתת בכל עניני מקח וממכר משום דשם עבודת כוכבים שגור בפיו ואזיל ומודי: ערב יו"ט האחרון של חג · הא דלא נקט (*יומא) הראשון של חג לפי שהם טרודים במצות לולב וסוכה ואין להם פנאי להרבות בסעודות וי"מ דהכך תרבעה פרקים טעמא רבה, אית בהן יו"ט האחרון של חג לפי שהוא (ב)חמן) בפ"ע וחלוק משלפניו תקנו להרבות בסעודה משל"כ בשביעי של פסחוגם הקרבנות שבשמיני היו בשביל ישראל וכל החג היו מקריבין נגד העובדי כוכבים* ערב פסח לפי שהוא יום גאולה ויציאה לחירות דגרסינן בדלתמרין בפרק אלו דברים (פסחים דף סח:) הכל מודים בערלת דבעינן נמי לכם ר"ל מפני שהוא תחלת השנה מרבים בסעודה לעשות סימן יפה וכמה עניני עושים בו לסימן יפה כדאמר במסכת הוריות (דף יב.) וכריתות (דף ה): וכדברי ר' יוסי אף עיו"כ בגלילי תימה בפ"ק דכתובות (ה. ושם ד"ה אלא) דפריך תלמודא יוה"כ שחל להיות בשני בשבת ידחה גזרה שמא ישמוט בן עוף וחמאי שביק כל הני פרקים דד"ה ופריך לדברי רבי יוסי הגלילי וי"ל דשפיר פריך אליבא דרבנן דעיקר פירכיה מבן עוף דוקא דבהמה איכא טירחא יתירה להפילה ומידכר ובפרקים אלו אינם רגילין רק בבהמות וביוה"כ רגילים בעופות ודגים ודבריס קליס דלתמרין בב"ר (פ' יא) עובדא בההוא חייטא דזבן חד עוגא (ג) מריסר דינרין: והתנן שואלין בהלכות הפסח · ואע"פ שגם עתה שאין קרבן שואלין בהלכות הפסח קודם ל' יום מ"מ עיקר התקנה על הקרבן נתקנה דלתמר טעמא בפ"ק דפסחים (דף ז:) שהרי נבוא עומד בפסח ראשון ומזהיר על פסח שני: מנין למחוסר אבר וכו' · פירוש להקריב לגבוה בבמה שלהן דאינו בבית המקדש אפי' בדוקין שבעין נמי אסור דכתיב ומיד בן נכר לא תקריבו ומייתי ליה ומכל החי דהזהיר הקב"ה לנח להביא מחוסר אבר בתיבה מפני שעתיד להביא מהם קרבן וא"ת הא לקמן בסמוך (דף ו.) אמר דהזהירו נמי מלהביא אל התיבה זקן וסרים ולא נאסרו לבני נח ועוד קשיא דקרא גבי בהמה טמאה כתיב שהם שנים שנים דכתיב ומכל בשר שנים מכל חבא וגו' והנהו לאו בני קרבן ניתנו אף לבני נח כדמשמע פרק בתרא דזבחים (דף קטו.) וי"ל דאין לאסור אלו (ד) זקן וסרים לקרבן בהמה שמעטום מהבאתם התיבה כיון דאיכא טעמא אחריתא דאיכא למימר דהא דמעטן הכתוב היינו לפי שאינם ראוין לקיום העולם, אבל מחוסר אבר אי לאו דקא זבין סגי ליה בחד יומא הכא דלהקרבה לעבודת כוכבים בעי ליה מכין מקמיה תלתא יומין. אי הכי פסח בעי דהא תנן שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח ל' יום וכו' וקיימא לן דמזכירין להו לישראל כדי שיומינו קרבנותיהן למועד. ופרקי' אנן דבעינן בהמה מנוקה מכל מום להקרבה ואפילו מדוקין שבעין בעינן ל' יום להכנה אינהו דלא חיישי משום מום אלא למחוסר אבר סגי שלשה ימים דתנן פים: שלשה ימים לפני אידיהן אסור לשאת ולתת עמהן כו' ומקשי' ומי בעינן לאיתרחוקי מינייהו כולי האי משום דחיישינן דלמא האי דזבני לעבודת כוכבים שלהן זבני והתנן בשחיטת חולין פרק אותו ואת בנו: בארבעה פרקים בשנה המוכר בהמה לחבירו צריך להודיעו וכו' הנה יום אחד דיי לנו להכנת המועד. ופרקי' נבי יום טוב שלנו דלאכילת שלמים לעצמו הוא דקא זבין סגי ליה בחד יומא הכא דלהקרבה לעבודת כוכבים בעי ליה מכין מקמיה תלתא יומין. אי הכי פסח בעי דהא תנן שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח ל' יום וכו' וקיימא לן דמזכירין להו לישראל כדי שיומינו קרבנותיהן למועד. ופרקי' אנן דבעינן בהמה מנוקה מכל מום להקרבה ואפילו מדוקין שבעין בעינן ל' יום להכנה אינהו דלא חיישי משום מום אלא למחוסר אבר סגי שלשה ימים דתנן

[ע"ז ל:] רבינו חננאל

[ע"ז ל:] ר' יוסי הגלילי אף ערב יו"כ בגלילי דלאכילה סגי בחד יומא הבא דלהקרבה בעינן תלתא יומי ולהקרבה סגי בתלתא יומי דתנן שואלין בהלכות הפסח ל' יום רשב"ג אומר שתי שבתות אנן דשכיחי מומין דפסלי אפילו בדוקין שבעין בעינן תלתין יומין אנהו דמחוסר אבר אית להו בתלתא יומי סגי דא"ר אלעזר מנין למחוסר אבר דאסור לבני נח דכתיב ומכל החי מכל בשר שנים מכל וגו' אמרה תורה הבא בהמה שחין ראשי אברים שלה האי מיבעי ליה למעוטי טריפה דלא נפקא מלחלות זרע טריפה אינה יולדת אלא

[ע"ז ל:] ומי בעינן כולי האי דתנן בארבעה פרקים בשנה המוכר בהמה לחבירו צריך להודיעו אמה מכרתי לשרוט בהמה מכרתי לשרוט ואלו הן עיו"ט האחרון של חג עיו"ט הראשון של פסח וערב עצרת וערב ר"ה ורבי יוסי הגלילי אף ערב יוה"כ בגלילי דלאכילה סגיא בחד יומא הבא דלהקרבה בעינן תלתא יומי ולהקרבה סגי בתלתא יומי דתנן שואלין בהלכות הפסח ל' יום רשב"ג אומר שתי שבתות אנן דשכיחי מומין דפסלי אפילו בדוקין שבעין בעינן תלתין יומין אנהו דמחוסר אבר אית להו בתלתא יומי סגי דא"ר אלעזר מנין למחוסר אבר דאסור לבני נח דכתיב ומכל החי מכל בשר שנים מכל וגו' אמרה תורה הבא בהמה שחין ראשי אברים שלה האי מיבעי ליה למעוטי טריפה דלא נפקא מלחלות זרע טריפה אינה יולדת אלא

[ע"ז ל:] בגרמא נפקא אלא דמחוסר אבר ולא אמרה תורה

[ע"ז ל:] ר' יוסי הגלילי אף ערב יו"כ בגלילי דלאכילה סגי בחד יומא הבא דלהקרבה בעינן תלתא יומי ולהקרבה סגי בתלתא יומי דתנן שואלין בהלכות הפסח ל' יום רשב"ג אומר שתי שבתות אנן דשכיחי מומין דפסלי אפילו בדוקין שבעין בעינן תלתין יומין אנהו דמחוסר אבר אית להו בתלתא יומי סגי דא"ר אלעזר מנין למחוסר אבר דאסור לבני נח דכתיב ומכל החי מכל בשר שנים מכל וגו' אמרה תורה הבא בהמה שחין ראשי אברים שלה האי מיבעי ליה למעוטי טריפה דלא נפקא מלחלות זרע טריפה אינה יולדת אלא

[ע"ז ל:] בגרמא נפקא אלא דמחוסר אבר ולא אמרה תורה